

65.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

ΤΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΑΝΑΡΟΥΤΣΟΥ.

Ποιός θὲ ν' ἀκούσῃ κλάυματα δάκρυα καὶ μυρολόγια ;
Διαβάτ' ἀπὸ τὴν Λειβαδιὰ, καὶ σὺρτε εἰς τὴ Βελίτσα,
Κ' ἐκεῖ ν' ἀκούστε κλάυματα δάκρυα καὶ μυριολόγια.
Ν' ἀκούστε τὴν Ἀνδρούτζενα τὴν μάνα τοῦ Λυσσέα,
Πῶς σκούζει, πῶς μυριολογᾷ, καὶ ὅσῳ τρυγόνι κλαίει !
Ὅσῳ περδικούλα θλίβεται, καὶ ὡσῶν παππί μαδιέται,
Ὅσῳ τοῦ κοράκου τὰ φτερὰ μαυρίζει ἡ φορεσιά της !
— « Δὲν εἰς τὸ εἶπα ἔγω Λυσσέα μου, δὲν εἰς τὸ εἶπα ἔγω παιδί μου !
Μὲ τὴ Βουλή μὴν πιάνεσαι μὲ τοὺς Καλαμαράδες !
Κάνουν τὸν Γούρα Κεχαγιά, καὶ τὸ Νικόλα πρῶτο ; »

66.

Ο ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ.

Καπετὰν Νικηταρᾶ,
Πῶχεις εἰς τὰ νύχια σου φτερὰ,
Πιάνεις καὶ γράφεις γράμματα·
— « Τοῦρκοι γιὰ δόστε τ' ἄρματα !
Γιὰ δόστε Τοῦρκοι τ' ἄρματα
Νὰ γλύσουν τὰ παιδιὰ σας !
— « Τ' ἄρματα δὲν τὰ δίνομε·
Τὸ αἷμά μας τὸ χύνομε ! »

